

— Каза ми Паскаль Тоннера че едно време тѣ извършили единъ добръ работъ въ Влашко.

Пробудениятъ даде ухо по-добръ и внимавахе да не истърве ни една рѣчь отъ това що чуваше.

А злодѣйцитѣ съвсѣмъ негузни слѣдувахъ.

— На Влашко ли?

— Ей. Струваме ся че тамъ тѣ едно време очистили единъ много богатъ търговецъ.

— Очистили го а? ами мпозина ли сж были?

— Мыслихъ че не е былъ само той единъ.

— Ами сега ный като излѣземъ, дѣ ще идемъ?

— Ако да можемъ да минемъ на срѣщъ въ Галатъ, тогазъ отивамы и прѣнощувваемы въ къщитъ на главатаря Г. Трипани; ако неможемъ, тогазъ скривваемы ся тука нѣгдѣ изъ хрубелытѣ (виранетата) и зарана рано като добры домакыни отивамы си на работитъ.

Излишно е негли да повтарямы да кажемъ че тойзи когото тъмничертъ введе въ тъмницитъ бѣше Евстатій Воитиди; оставямы каквы сътресенія и впечатлѣнія му причини разговорътъ на четирмата злодѣйци, като чу той туй.

.

Ето прочее той държѣше въ рѣцѣтъ си срѣдството чрѣзъ което бы могълъ да открые бащинытѣ си убійцы. Ето го той слѣдъ намѣрваніето на мечтъ чува името на Трипани като повиненъ въ убиваніето на бащъ му! Какъвъ случай! Каква тайна! Какво положеніе! Що да прави? Тойзи когото бѣхъ уловили и запрѣли като подозрителенъ, или по-добръ като повиненъ въ единъ станъла кражбъ, тойзи който бѣше въ опасность да го убійтъ злодѣйцитѣ, които ся приготвахъ да побѣгнатъ, тойзи който бѣ посветилъ животътъ си за да изнамери тѣзи които бѣхъ убили баща му, що можаше да направи въ тѣзи крайни минутъ?